

Προβολές ταινιών στο Θεατρικό Σταθμό Ηρακλείου

Το ΚΕΣΑΝ - Κέντρο Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας Ηρακλείου, σε συνεργασία με τη Νέα Κινηματογραφική Λέσχη, τα Γραφεία Σχολικών Δραστηριοτήτων των Διευθύνσεων Πρωτοβάθμιας & Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Νομού Ηρακλείου και το Κέντρο Ευρωπαϊκής Πληροφόρησης Europe Direct της Περιφέρειας Κρήτης, για τέταρτη χρονιά φέτος, διοργανώνουν προβολές κινηματογραφικών ταινιών, προσπαθώντας να αξιοποιήσουν την τέχνη ως καινοτόμο μέσο στην ευαισθητοποίηση της κοινότητας.

Πιο συγκεκριμένα, στόχος μας είναι να ευαισθητοποιήσουμε το μαθητικό πληθυσμό του Νομού μας, περνώντας μηνύματα που αφορούν την επικοινωνία, τις σχέσεις, τη συνεργασία, την αλληλεγγύη, το σεβασμό στη διαφορετικότητα. Προγραμματίζουμε, λοιπόν, τη δωρεάν προβολή οκτώ (8) παιδικών ταινιών ως εξής:

κάθε Πέμπτη πρωί δύο προβολές στο **Θεατρικό Σταθμό** (κατόπιν προγραμματισμού):
09:00 - 11:30 για μαθητές πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης &
12:00 - 13:30 για μαθητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης

και κάθε Πέμπτη απόγευμα στις 20:00, στη δημοτική αίθουσα «**Ανδρόγεω**» για το ευρύ κοινό.

Αναλυτικό πρόγραμμα προβολών:

- ☐ 24 Οκτωβρίου 2013: Ο Ψύλλος
- ☐ 31 Οκτωβρίου 2013: Τα παιδιά του πετρελαίου (Bacheh - Haye Naft)
- ☐ 07 Νοεμβρίου 2013: Ο νεαρός Άντερσεν (Unge Andersen)
- ☐ 14 Νοεμβρίου 2013: Η ξύλινη κάμερα (The wooden camera)
- ☐ 21 Νοεμβρίου 2013: Βάλο (Valo)
- ☐ 28 Νοεμβρίου 2013: Άλματα (Hoppet)
- ☐ 05 Δεκεμβρίου 2013: Ο Μότσαρτ στην Κίνα (Mozart in China)
- ☐ 12 Δεκεμβρίου 2013: Η άλλη όχθη (Gagma napiri)

Στις επόμενες σελίδες ακολουθεί αναλυτική παρουσίαση των ταινιών.

Παρακαλούμε, δηλώστε εγκαίρως την ταινία που επιθυμείτε να παρακολουθήσετε με τους μαθητές /τμήμα σας, συμπληρώνοντας την επισυναπτόμενη αίτηση.

Ευχαριστούμε!

Αναλυτική παρουσίαση ταινιών

📅 24 Οκτωβρίου 2013

Ο Ψύλλος

Ελλάδα, 1990, διάρκεια: 90΄

Σενάριο - Σκηνοθεσία: Δημήτρης Σπύρου

Πρωταγωνιστούν: Δήμητρα Χατούπη, Νίκος Κολοβός, Παντελής Τριβιζάς

Υπόθεση: Ψύλλος είναι ο τίτλος μια χειρόγραφης εφημεριδούλας, που εκδίδει και συντάσσει ένας δωδεκάχρονος μαθητής, σ' ένα απομονωμένο χωριό της ορεινής Ολυμπίας, ο Ηλίας Σεϊτανίδης. «Ψύλλος» είναι, όμως, κι ο ίδιος ο μικρός Ηλίας, γιατί είναι τόσο πολύ ταυτισμένος με την εφημερίδα του, ώστε κανείς πια να μην τον φωνάζει με το πραγματικό του όνομα. Κι όπως γράφει ο ίδιος σ' ένα φύλλο της εφημερίδας του, *«ο Ψύλλος είναι ένα όνειρο, τα ταξίδια που θέλω να κάνω, είναι το σπάσιμο των συνόρων του μικρού χωριού μου, είναι τα φτερά που με βοηθούν να πετάξω μακριά...»*

Βραβεία:

- Καλύτερη Ευρωπαϊκή Ταινία για Παιδιά και Νέους για τη διετία 1989-1990.
- 41ο Φεστιβάλ Βερολίνου (1991), 1ο Βραβείο της Διεθνούς Ένωσης Κινηματογράφου για Παιδιά και Νέους.
- 8ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Σικάγου (1991), 1ο Βραβείο.
- Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Μπέλφαστ (1992), Βραβείο Καλύτερου Σεναρίου, της Ένωσης Ιρλανδών Σεναριογράφων.
- Βαλκανικό Φεστιβάλ Σόφιας (2000), 1ο Βραβείο.
- Du grain a`de`moudre Festival Χάβρης (2001), 1ο Βραβείο.

Κριτικές - Σχόλια:

- Μια διεισδυτική ματιά στην ελληνική επαρχία. Η ταινία συμπεριλαμβάνει οικουμενικά θέματα σ' ένα απολαυστικό, εκπληκτικά κινηματογραφημένο δράμα, για ένα αποφασιστικό δωδεκάχρονο αγόρι, που εκδίδει τη δικιά του εφημερίδα σ' ένα μικρό ορεινό χωριό.
- Η ταινία είναι άγνογη από τεχνικής πλευράς, με εξαιρετη φωτογραφία των γραφικών πέτρινων σπιτιών και των ορεινών τοπίων. Η πρωτότυπη και φολκλορική μουσική εντάσσεται απαλά στη δράση. Οι ερμηνείες είναι απολαυστικές προπάντων αυτές των παιδιών (*Variety*).
- Η νότια Ευρώπη, εκπροσωπείται φέτος στο Φεστιβάλ Βερολίνου από την ελληνική ταινία «Ο Ψύλλος». Ταινία - ντεμπούτο του σκηνοθέτη Δημήτρη Σπύρου! Σινεμά σε υψηλό αισθητικό επίπεδο, που συλλαμβάνει την πνιγηρή στενότητα ενός ελληνικού χωριού, στα τέλη της δεκαετίας του '60 (*Film-Dienst*).
- Ένα νέο ταλέντο του ελληνικού κινηματογράφου είναι ο Δημήτρης Σπύρου, που με καθαρά προσωπικό στυλ σκηνοθέτησε τον «Ψύλλο». Η ταινία μας δείχνει με πόση ακλόνητη πίστη πραγματοποιεί ένα δωδεκάχρονο αγόρι το όνειρό του... (*Deutsche Tagespost*).
- Ο Ψύλλος την περίοδο 2003 - 2004 διδασκόταν στα σχολεία, στο μάθημα του κινηματογράφου, στην περιοχή της Νορμανδίας στη Γαλλία.

📅 **31 Οκτωβρίου 2013**

Τα παιδιά του πετρελαίου (Bacheh - Haye Naft)

Ιράν, 2001, διάρκεια: 90΄

Σενάριο - Σκηνοθεσία: Ebrahim Forouzesh

Πρωταγωνιστούν: Milad Rezaei, Azar Khosravi, Nasrin Boustan

Υπόθεση: Η ιστορία διαδραματίζεται σε ένα χωριό του νοτίου Ιράν. Χωριό φτώχειας, χτισμένο κυριολεκτικά πάνω σε λίμνες πετρελαίου, στην περιοχή όπου έγινε η πρώτη γεώτρηση στη Μέση Ανατολή, δίπλα ακριβώς από τις εγκαταστάσεις της εταιρίας που εκμεταλλεύεται το «μαύρο χρυσό». Εκεί δουλεύει κι ο πατέρας του Ισμαήλ, του μικρού πρωταγωνιστή της ταινίας. Μόνη τους περιουσία ένα μουλάρι, που ο δανειστής τους απειλεί πως θα τους το πάρει, αν δεν του εξοφλήσουν σε λίγες μέρες το δάνειο εντόκως. Κι ο Ισμαήλ, μοναδικός άντρας της οικογένειας, θεωρεί πως είναι υποχρέωσή του να σώσει την περιουσία τους από τα χέρια του τοκογλύφου...

Βραβεία:

- 24ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Χιούστον (2002), Χρυσό Βραβείο.
- 42ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου για Παιδιά Ζλιν (Τσεχία, 2002), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας.
- Avanesa Film Festival Πορτογαλίας (2002), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας.
- 4ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους (2001), Βραβείο Σκηνοθεσίας.

Κριτικές - Σχόλια:

- Η σκηνή με τον πιτσιρικά να ισορροπεί σε αγωγό πετρελαίου και κάτω να χάσκει το απέραντο κενό, βάζει κάτω χιλιάδες μέτρα σασπένς του Χόλιγουντ (Δημήτρης Δανίκας, *Τα Νέα*).
- Ο Φορουζές αντιμετωπίζει την ιστορία του με ρεαλισμό, ειλικρίνεια, λιτότητα και αγάπη για το θέμα του (Νίνος - Φενέκ Μικελίδης, *Ελευθεροτυπία*).
- Τα «Παιδιά του Πετρελαίου» είναι μια γλυκιά, ρεαλιστική και ανθρώπινη ταινία, που δεν διστάζει να τα βάλει με τα μεγάλα συμφέροντα και να πει τα πράγματα με το όνομά τους (Αλεξία Μπρη, *Απόφαση*).
- Σε μια καταπληκτικά γυρισμένη σκηνή προς το τέλος της ταινίας «Τα παιδιά του πετρελαίου», η παιδική αθωότητα μετατρέπεται σε κυριολεκτικό θρίλερ ζωής (Γιάννης Ζουμπουλάκης, *Το Βήμα*).
- Τα «Παιδιά του Πετρελαίου», όμως, δεν τα παρακολουθείς με ενδιαφέρον μόνον για το θέμα τους. Τα παρακολουθείς και για την κινηματογράφισή τους. Ο έμπειρος Ιρανός σκηνοθέτης κατορθώνει να κάνει τη λιτότητα της παραγωγής χάρισμα (Νίκος Αντωνάκος, *Ριζοσπάστης*).
- Τα «Παιδιά του πετρελαίου» είναι μια ταινία που εστιάζει στις σχέσεις και στα προβλήματα των ανθρώπων, με τη φτώχεια που τους βαραίνει και ορίζει τις ζωές τους. Ο σκηνοθέτης Εμπραχίμ Φορουζές τολμά και βάζει βαθιά το νυστέρι της Κριτικής και καταγγέλλει το ρόλο των μεγάλων πετρελαϊκών επιχειρήσεων (*EPT on line*).
- Η ταινία στρέφει τη γωνία λήψης της προς τις σχέσεις και τα προβλήματα των ανθρώπων, με τη φτώχεια που τους βαραίνει και ορίζει τις ζωές τους. Μας αιφνιδιάζει με την τόλμη του σκηνοθέτη της να βάλλει βαθιά το νυστέρι της κριτικής και να καταγγείλει το ρόλο των μεγάλων πετρελαϊκών επιχειρήσεων.
- Το σενάριο της ταινίας στηρίχτηκε στο μυθιστόρημα «Το μαύρο Ποτάμι» του Ιρανού συγγραφέα Ali Salehi.

📅 **7 Νοεμβρίου 2013**

Ο νεαρός Άντερσεν (Unge Andersen)

Δανία - Νορβηγία - Σουηδία. 2005, διάρκεια: 115΄

Σενάριο - Σκηνοθεσία: Rumle Hammerich

Πρωταγωνιστούν: Simon Dahl Thaulow, Henning Jensen, Peter Steen

Υπόθεση: Ο Χανς Κρίστιαν όχι μόνο είναι πάμφτωχος, αλλά είναι και αδέξιος ως τραγουδιστής, χορευτής και ηθοποιός. Κι όμως ο διευθυντής του Βασιλικού Θεάτρου της Δανίας τον λυπάται και τον στέλνει σε ένα σχολείο στην επαρχία, όπου τα ηνία κρατάει ο χαρισματικός διευθυντής Μάισλινγκ. Το αποτέλεσμα είναι μία συνάντηση μεταξύ ενός ονειροπόλου και ενός ανθρώπου που αναζητά την εξουσία και ο οποίος είναι αποφασισμένος να καταστείλει την ζωνή φαντασία του Άντερσεν. Για να το πετύχει χρησιμοποιεί την πνευματική τρομοκρατία και απαγορεύει στον νεαρό να γράφει. Όταν ο Άντερσεν γίνεται φίλος με έναν συμμαθητή του, τον Τουκ, ο Μάισλινγκ καταλαμβάνεται από ζήλεια και τιμωρεί τον Τουκ κάθε φορά που ο Άντερσεν κάνει κάποιο λάθος. Για να σώσει τον Τουκ, ο Άντερσεν εγκαταλείπει το σχολείο. Όταν επιστρέφει, ο Τουκ είναι ετοιμοθάνατος. Σύντομα ο Άντερσεν θα αναγκαστεί να θάψει τον πρώτο και μοναδικό του φίλο. Ο Μάισλινγκ ασκεί ακόμη περισσότερη πίεση στον νεαρό και μόνο όταν αποκαλύπτεται ότι ο Μάισλινγκ έχει καταχραστεί κονδύλια του σχολείου πείθεται ο Άντερσεν πως έχει ξεφύγει από την τυραννία του. Όμως η ελευθερία του δεν θα κρατήσει πολύ. Ο Μάισλινγκ επιμένει να πάρει τον Άντερσεν μαζί του στη νέα του θέση στην Ελσινόρ. Ο Άντερσεν βρίσκεται στο κατώφλι της χειρότερης περιόδου της ζωής του. Σκέφτεται να αυτοκτονήσει. Και μόνο μόλις φτάσει στο χείλος της αβύσσου συνειδητοποιεί με ποιον τρόπο θα μπορέσει να εκδικηθεί τον βασανιστή του...

Βραβεία:

- International Emmy Award (2005), Βραβείο Καλύτερης Τηλεοπτικής Ταινίας /Mini σειράς.
- Shanghai International Film Festival (2005), Βραβείο Καλύτερων Κουστουμιών και υποψηφιότητα για Βραβείο Καλύτερης Ταινίας.
- Βραβείο EMMY (2006).
- Danish Academy Awards (2006), Βραβείο Καλύτερου Make-Up.

Κριτικές - Σχόλια:

- Αφήνει το θεατή να συνεχίσει το ψάξιμο, το φιλικό κείμενο επεκτείνεται στον εκτός του κινηματογράφου χώρο και έτσι η ταινία είναι στο μυαλό του θεατή -και αναγνώστη πλέον- για αρκετό καιρό. Αυτή η ταινία βλέπεται από όλους. Γλυκαίνει την ψυχή νέων και μικρών, μας διδάσκει το πώς ένα έργο, εδώ λογοτεχνικό, συνολικά κινηματογραφικό, μπορεί να άγει την ψυχή, να ψυχαγωγεί με τον καλύτερο τρόπο (*Cinemainfo*).
- Η ταινία είναι η εθνική παραγωγή της Δανίας για τα 200 χρόνια απ' τη γέννηση του μεγάλου παραμυθά Χανς Κρίστιαν Άντερσεν (γεν. το 1805) και περιγράφει την σκληρή περίοδο της εφηβείας του, πριν αναγνωριστεί ως συγγραφέας.
- Η παγκόσμια πρώτη προβολή του «Νεαρού Άντερσεν» πραγματοποιήθηκε στις 2 Απριλίου 2005 ταυτόχρονα στην Κοπεγχάγη, την Αθήνα και τον Πύργο. Οι προβολές στην Ελλάδα έγιναν στο πλαίσιο αφιερώματος που οργάνωσαν το Νεανικό Πλάνο, το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους και οι εκδόσεις Πατάκη.

📅 **14 Νοεμβρίου 2013**

Η ξύλινη κάμερα (The wooden camera)

Γαλλία - Αγγλία - Ν. Αφρική, 2003, διάρκεια: 92΄

Σενάριο: Peter Spreyer, Yves Buclet

Σκηνοθεσία: Ntshaveni Wa Luruli

Πρωταγωνιστούν: Junior Singo, Dana de Agrella, Innocent Msimango

Υπόθεση: Μέσα σε διαφορετικούς κόσμους με ταξικές διαχωριστικές γραμμές και φυλετικές προκαταλήψεις γεννιούνται φιλίες και έρωτες που ξεπερνάνε τα «τεθειμένα» όρια, προτάσεις υπέρβασης και κοινής πορείας. Το παιδί «του μαύρου δρόμου» πιστεύει ότι όποιος φοβάται να πεθάνει φοβάται και να ζήσει. Το κορίτσι «της λευκής λεωφόρου» πιστεύει ότι κάποιος πεθαίνει όταν οι άλλοι τον ξεχνούν.

Μετά το τέλος του Απαρτχάιντ, κοντά στο Κέιπ Τάουν, δύο παιδιά που κουβαλούν το καθένα τον δικό του σταυρό, την δική του ψυχή, τη δική του αθωότητα και τις δικές του ενοχές, τη δική του τρυφερότητα και τη δική του σκληράδα.

Βραβεία - Συμμετοχές:

- Φεστιβάλ Βερολίνου (2004), Αργυρή Άρκτος από την Κριτικές Επιτροπή της Νεολαίας.
- Φεστιβάλ Μόντρεαλ (2004), Μεγάλο Βραβείο.
- Φεστιβάλ Παρισιού (2004), Βραβείο Henri Alekan για Καλύτερη Φωτογραφία.
- Φεστιβάλ Έμντεν, Βραβείο Κοινού.
- Συμμετοχή στα διαγωνιστικά προγράμματα των Φεστιβάλ Μιλάνου, Φιλαδέλφειας, Κωνσταντινούπολης, Ρότερνταμ, Κοπεγχάγης, Μπρισμπάν, Ελσίνκι, Ολυμπίας.

Κριτικές - Σχόλια:

- Με το βραβείο της κριτικής επιτροπής Νεολαίας του φεστιβάλ Βερολίνου 2004 μας έρχεται αυτή η χαριτωμένη, πολύ ανθρώπινη κι ευρηματική ταινία που αφηγείται την ιστορία δύο μαύρων παιδιών, φίλων, με το καθένα να επιλέγει μια διαφορετική πορεία στη ζωή του (*Ελευθεροτυπία*).
- Ευαίσθητο, τρυφερό και ταυτόχρονα σκληρό (*Τα Νέα*).
- Είναι τρυφερή και με καλή διάθεση (*Ριζοσπάστης*).
- Η εικόνα της νεολαίας αποδίδεται με την ισχυρή και γοητευτική παρουσία του Μαντίμπα, ενός αγοριού που αγωνίζεται να οδηγήσει τη ζωή του και να δει τον κόσμο εκ νέου επιζώντας παρά τη φυσική και διανοητική πίεση της ζωής των γκέτο (*ERT gr*).
- Ουμανιστική εκδοχή της «Πόλης του Θεού», με χώρο δράσης τις φτωχογειτονιές της Καγιελίτσα. Καλές προθέσεις (*Αθηνόραμα*).
- Από τη μια, ο ρεαλισμός του ρατσιστικού προβλήματος με γονείς ρατσιστές και δολοφονημένα παιδιά και από την άλλη, ένα μαύρο αγόρι και ένα λευκό κορίτσι που δραπετεύουν παρέα με μια κάμερα και ένα τσέλο (*Exodos*).
- Πολυβραβευμένο φιλμ, που δείχνει την εγκατάλειψη και τον αγώνα επιβίωσης των παιδιών του δρόμου στις παρυφές της μεγαλούπολης, χωρίς να χάνει στιγμή τη γοητεία της (*City Press*).
- Ο σκηνοθέτης της ταινίας μετά τις σπουδές του στο Γιοχάνεσμπουργκ, πήγε για μεταπτυχιακές σπουδές στις Ηνωμένες Πολιτείες. Δάσκαλός του εκεί ήταν ο μεγάλος Μίλος Φόρμαν, που τον επηρέασε τα μέγιστα στη φιλοσοφία του για τον κινηματογράφο.

📅 21 Νοεμβρίου 2013

Βάλο (Valo)

Φινλανδία, 2005, διάρκεια: 84΄

Σενάριο: Kaija Juurikkala, Markku Flink

Σκηνοθεσία: Kaija Juurikkala

Πρωταγωνιστούν: Joni Kehusmaa, Vili Järvinen, Sara-Maria Juntunen

Υπόθεση: Η ταινία αναφέρεται στο δικαίωμα ενός παιδιού να παρακολουθεί το σχολείο. Στην Φινλανδία πριν 100 χρόνια, στα δύσκολα χρόνια που η ελευθερία έκφρασης, η δημοκρατία και η δικαιοσύνη ήταν λέξη μόνο στα λεξικά, ο πατέρας του μικρού Βάλο χαρακτηρίζεται ως αντάρτης και τον εξορίζουν σε ένα μικρό χωριό το οποίο διοικείται από σκληρούς και αυταρχικούς ανθρώπους. Μέσα σ' αυτήν την μικρή κοινωνία που μισεί και πολεμάει την γνώση και την ελεύθερη έκφραση, ο μικρός Βάλο θα φέρει την ελπίδα για έναν πολιτισμό με δικαίωμα στην γνώση.

Βραβεία:

- Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Ολυμπίας για Παιδιά και Νέους (2005), Βραβείο Καλύτερης Ερμηνείας Αγοριού.
- 24ο Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού Κινηματογράφου Oulu Φινλανδίας (2005), 2ο Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής των Παιδιών.
- Διεθνές Φεστιβάλ Παιδικού Κινηματογράφου Τελ Αβίβ (2006), 1ο βραβείο της Κριτικής Επιτροπής των Παιδιών.
- Βραβείο για τα δικαιώματα του παιδιού από τη Unicef στη σκηνοθεσία, κατά τον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας για τα Δικαιώματα του Παιδιού (20.11.2005).

Κριτικές - Σχόλια:

- Η ταινία σχολιάζει ένα θέμα μοναδικής σημασίας: Το δικαίωμα ενός παιδιού να παρακολουθεί το σχολείο (Unicef).
- Είναι μια ιστορία σαν αυτές του Κάρολου Ντίκενς και αναφέρεται στα θαρραλέα παιδιά, στη δύναμη της φιλίας και στη σημασία του να πιστεύει ο καθένας στον εαυτό του.
- Είναι αληθινή ιστορία. Το σενάριο βασίζεται στα αυθεντικά ημερολόγια ενός παιδιού που γράφτηκαν πριν από περισσότερο από 100 χρόνια. Ερμηνεύει ελεύθερα τα ημερολόγια του Αλεξαντέρι Αχόλα-Βάλο, ενός Φινλανδού καλλιτέχνη και φιλόσοφου που έζησε μια όμορφη ζωή στη Ρωσία, τη Φινλανδία και τη Σουηδία από το 1900 έως το 1997.
- Η σκηνοθέτης από το 1980 ως το 1989 εργάστηκε ως δασκάλα. Άρχισε τις σπουδές της το 1990 στο τμήμα Κινηματογράφου και Τηλεόρασης του πανεπιστημίου Βιομηχανικών Τεχνών και Σχεδίου στο Ελσίνκι και πήρε πτυχίο σκηνοθεσίας το 1997. Κέρδισε το Κρατικό Βραβείο Κινηματογράφου το 2003 για τις ταινίες της για παιδιά.

📅 **28 Νοεμβρίου 2013**

Άλματα (Hoppet)

Σουηδία - Νορβηγία - Γερμανία, 2007, διάρκεια: 88΄

Σενάριο: Moni Nilsson-Brännström, Kurt Öberg

Σκηνοθεσία: Petter Næss

Πρωταγωνιστούν: Ali Abdulsalam, Mehmet Aras, Per Fritzell

Υπόθεση: Δύο μικροί Κούρδοι, τα αδέρφια Άζαντ και Τίγκρις, φεύγουν από την πατρίδα τους χωρίς τους γονείς τους, για να γλιτώσουν από τις άθλιες συνθήκες ζωής τού τόπου τους, με προορισμό τη Φρανκφούρτη, όπου ζει ο θείος τους και όπου θα κατάφερναν να συναντηθούν με τους γονείς τους, όταν θα κατόρθωναν να βρουν και εκείνοι διαβατήριο. Όμως οι λαθρέμποροι που τους έδωσαν τα διαβατήρια τούς έχουν ξεγελάσει και έτσι βρίσκονται στη Στοκχόλμη, μαζί με μια οικογένεια συμπατριωτών τους, που προσπαθεί να εξασφαλίσει την παραμονή της στη Σουηδία. Τα δύο αδέρφια περνούν δύσκολες στιγμές, σε μια χώρα τελείως διαφορετική από τη δική τους, τής οποίας τη γλώσσα δεν γνωρίζουν, χωρίς φίλους και μια οικογένεια που τους κακομεταχειρίζεται. Όμως ο Άζαντ μαθαίνει γρήγορα τη γλώσσα, αρχίζει να αποκτά φίλους στο σχολείο που πηγαίνει και, το κυριότερο, του δίνεται η δυνατότητα να ασχοληθεί με το αγαπημένο τού άθλημα, το άλμα εις ύψος, και να διαπρέψει. Μάλιστα χάρη σε αυτό τα δύο αδέρφια θα καταφέρουν τελικά να ξαναβρούν τους γονείς τους.

Βραβεία:

- Διεθνές Παιδικό Φεστιβάλ Ταινιών Kristiansand (Δανία, Νορβηγία, Σουηδία), Βραβείο «Toya & Ludi»
- Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών για Παιδιά και Νέους, Ζλίν Τσεχίας, «Golden Slipper for Best Feature Film for Youth», «Children's Jury Main Prize for Best Feature Film for Youth», «Don Quixote Award».
- Φεστιβάλ Ταινιών Giffoni Ιταλίας, Βραβεία «CGS» και «Campagnia Regional Council».
- FICC - Φεστιβάλ Ταινιών Lucas Tyskland, Βραβεία «Lucas» και «Don-Quijote».
- Βραβείο Ταινιών για Παιδιά και Νέους των Ινστιτούτων Ταινιών Δανίας, Νορβηγίας, Σουηδίας (Nordic Film Institutes) και ειδική μνεία στις Nordic Film Days Lübeck, Tyskland.
- Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών για Παιδιά, Chicago-USA, «Adult Jury Prize for Best Live-Action Feature Film or Video».
- Carrousel International du Film de Rimouski Festival, Canada, Βραβείο Σεναρίου και ειδική Αναφορά CIFEJ.
- Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Castellinaria - Sveits Ελβετίας, 1ο Βραβείο Golden Castle.

☐ 5 Δεκεμβρίου 2013

Ο Μότσαρτ στην Κίνα (Mozart in China)

Αυστρία - Γερμανία - Κίνα, 2008, διάρκεια: 94΄

Σενάριο: Nadja Seelich

Σκηνοθεσία: Bernd Neuburger, Nadja Seelich

Πρωταγωνιστούν: Kaspar Simonischek, Marco Yuan, Mingmei Quan

Υπόθεση: Ένα αγόρι με ρίζες από την Κίνα και την Αυστρία, καλεί την φίλο του τον Ντάνι να περάσουν μαζί τις καλοκαιρινές διακοπές στο σπίτι του παππού του, στο νησί Χαϊνάν στο νότιο άκρο της Κίνας. Ο Μότσαρτ, μια μαριονέτα, το βράδυ εκείνο ζωντανεύει, κρύβεται στην βαλίτσα του Ντάνι και πετάει με τους δυο τους στην Κίνα. Με την βοήθεια της εγγονής του της Λιν-Λιν ο παππούς αποκαθιστά το κουκλοθέατρό του. Ο Ντάνι και η Λιν-Λιν γίνονται φίλοι, ενώ ο Μότσαρτ ερωτεύεται την πανέμορφη πριγκίπισσα της σκιάς, για την οποία συνθέτει την «Κινέζικη Σονάτα». Έρχεται όμως μεγάλη συμφορά όταν ο τοκογλύφος χτυπάει την πόρτα του παππού. Καθώς οι πολύχρωμες κούκλες ζωντανεύουν για το κουκλοθέατρο, ο Μότσαρτ και τα παιδιά πρέπει να βρουν τρόπο να μην πάθει τίποτα το θέατρο. Θα τα καταφέρουν; Αποφασίζουν να ανεβάσουν μια παράσταση για να μαζέψουν χρήματα, με λίγη βοήθεια απ' τον Μότσαρτ. Μια γοητευτική ιστορία που ενώνει τον Κινέζικο και τον Αυστριακό πολιτισμό και το κουκλοθέατρο με την μουσική. Η Ανατολή συναντά την Δύση σε αυτή την ιστορία κουκλοθεάτρου, μουσικής και αναπάντεχης φιλίας.

Βραβεία:

- 11e Festival International du Film pour Enfants Μόντρεαλ (2008), Βραβείο Κοινού.
- Lake Festival Γερμανίας (2008), Βραβείο «Small Star» Καλύτερης Ταινίας, από την Παιδική Επιτροπή του Φεστιβάλ.
- Nueva Mirada Festival Μπουένος Άιρες (2008), Βραβείο «Golden Kite» Καλύτερης Ταινίας.
- Chicago International Children's Film Festival (2008), Βραβείο της Κριτικής Επιτροπής Ενηλίκων, για την κατηγορία «Live-Action Feature Film or Video».

Κριτικές - Σχόλια:

- Ταινία ευαίσθητη, χαμηλών τόνων, ο «Μότσαρτ στην Κίνα» καταφέρνει να χειριστεί σημαντικά θέματα, όπως τη λειτουργία και αποδοχή του άλλου σε κοινωνίες που κινούνται σε διαφορετικές ταχύτητες, την επιθετικότητα των κερδοσκόπων, τη φιλία και την αγάπη, την ανθρώπινη δημιουργικότητα (και όχι την τύχη) ως επιλογή που οδηγεί στη λύση, χωρίς να πέφτει στην παγίδα της μιζέριας και της δημιουργίας μιας γκρίζας εικόνας. Αντίθετα, παντρεύοντας τις καλύτερες αντιλήψεις δυο πολιτισμών (έτσι όπως βιώνονται από καθημερινούς ανθρώπους), μέσα από την ιστορία δυο παιδιών που στην αρχή δεν είναι φίλοι, πετυχαίνει να χαρίσει το χαμόγελο σε μεγάλους και μικρούς θεατές, τους οποίους κεντρίζει με την περιπετειώδη δομή της και τα καλά υπολογισμένα στοιχεία παραμυθιού, που έρχονται ως από μηχανής θεός να δώσουν τη λύση.

- 12 Δεκεμβρίου 2013

Η άλλη όχθη (Gagma napiri)

Γεωργία - Καζακστάν, 2009, διάρκεια: 90΄

Σενάριο: Rustam Ibragimbekov, George Ovashvili

Σκηνοθεσία: George Ovashvili

Πρωταγωνιστούν: Tedo Bekhauri, Tamar Meskhi, Archil Tabukashvili

Υπόθεση: Ο νεαρός Τέντο, αλλήθωρος και πρόσφυγας ύστερα από τις συγκρούσεις στην Αμπχαζία, είδος σύγχρονου Όλιβερ Τούιστ, ζει με τη μητέρα του σε φτωχικό προάστιο της Τιφλίδας, κάνοντας παρέα με παιδιά του δρόμου που σνιφάρουν κόλλα. Όταν η μητέρα του αρχίζει μια σχέση με έναν αστυνομικό, ο Τέντο αποφασίζει να ταξιδέψει ως την Αμπχαζία, για να ψάξει τον αγνοούμενο πατέρα του, που με τον πόλεμο είχε παραμείνει εκεί. Για να μπορέσει, όμως, να ταξιδέψει σε μια εχθρική χώρα, όπου δεν γνωρίζει τη γλώσσα, ο Τέντο υποκρίνεται τον κωφάλαλο. Ο Οβασβίλι αφηγείται την πορεία και τις συναντήσεις του μικρού, συμπαθητικού, του ήρωα με διάφορα εκκεντρικά (συχνά επικίνδυνα) πρόσωπα, με ρεαλιστικό, στα όρια του νατουραλισμού, στιλ, καταφέροντας να συνδυάσει τη φρίκη του πολέμου, με σκηνές καθαρά σουρεαλιστικές.

Η ταινία δείχνει τις διαλυμένες σχέσεις μεταξύ κρατών και ανθρώπων. Επίσης, εξηγεί ότι η συμφιλίωση είναι εφικτή, αλλά πάντα υπάρχουν τραύματα, λύπες, θύματα, όταν τα σύνορα καθορίζονται με τη βία.

Βραβεία:

- Shaken's Star International Film Festival (2010), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας στην κατηγορία Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη.
- Mediawave International Film and Music Festival (2010), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας.
- Mosaico d' Europa International Film Festival (2010), Βραβείο Καλύτερης Ταινίας.
- Cine Pobre International Film Festival (2010), Μεγάλο Βραβείο και Βραβείο της Επιτροπής.
- Cape Winelands International Film Festival (2010), Βραβείο International Film Guide Inspiration.
- Fribourg International Film Festival (2010), Μεγάλο Βραβείο «Le Regard d'Or» και Βραβείο Κοινού.
- International Film Festival "Film d'Amour de Mons" (2010), Μεγάλο Βραβείο «Prix Belgacom TV» και Βραβείο «Le Prix Cine Femme».
- Προτάθηκε για το βραβείο «Nika» της Ακαδημίας του Κινηματογράφου της Ρωσίας για την καλύτερη ξενόγλωσση ταινία
- Dhaka International Film Festival (2010), Βραβείο Καλύτερης Ασιατικής Ταινίας στην κατηγορία Καλύτερη Ανδρική Ερμηνεία και Καλύτερη Ταινία.
- Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Tromso Νορβηγίας (2010), Βραβείο Ειρήνης στην κατηγορία Καλύτερη Ταινία.
- Palm Springs International Film Festival (2010), Βραβείο «Fipresci» Καλύτερης Ερμηνείας (Tedo Bekhauri).
- Antalya Golden Orange Film Festival (2009), Βραβείο «Golden Orange» στην κατηγορία Καλύτερης Ανδρικής Ερμηνείας και Καλύτερης Σκηνοθεσίας, καθώς και το βραβείο της Ένωσης Τούρκων Κριτικών Κινηματογράφου.
- Buster International Children's Film Festival Κοπεγχάγης (2009), Βραβείο «Best Buster» στην κατηγορία Καλύτερη Ταινία.
- International Film Festival of India (2009), Silver Peacock στην κατηγορία Καλύτερη Ταινία Μεγάλου Μήκους.

- Molodist International Film Festival (2009), Ειδικό Βραβείο Κριτικής Επιτροπής για την κατηγορία Καλύτερη Ταινία Μεγάλου Μήκους.
- Φεστιβάλ Κινηματογράφου Paris Cinema (2009), Βραβείο Κριτικής Επιτροπής για την κατηγορία Καλύτερη Ταινία Μεγάλου Μήκους.
- Seattle International Film Festival (2009), Βραβείο Καλύτερου Πρωτοεμφανιζόμενου Σκηνοθέτη.
- Φεστιβάλ Κινηματογράφου “Wiesbaden Go East” (2009), Βραβεία «Fipresci» και «Golden Lily», στην κατηγορία Καλύτερη Ταινία.
- Yerevan International Film Festival (2009), Βραβεία «Grand Prix - Golden Apricot και Prize of the Ecumenical Jury», στην κατηγορία Καλύτερη Ταινία.

Κριτικές - Σχόλια:

- Το σίγουρο είναι πως δύσκολα θα ξεχάσουμε αυτό το αγοράκι που ψάχνει τον δρόμο του σ’ ένα κόσμο που του προσφέρει μόνο κακία (*Le Monde*).
- Η ταινία μεταδίδει θαυμάσια αυτό το βλέμμα αθώο και σκληρό συνάμα, που απομνημονεύει φοβερά δράματα αλλά που δεν μπορεί να κλάψει (*Le Figaro*).
- Μια από τις ομορφότερες ταινίες της σεζόν, χωρίς καμία αμφιβολία (*Le Nouvel Observateur*).
- Η Άλλη Όχθη είναι ένα road - movie, μια στοχαστική οδύσσεια, δεμένη με σκληρές, τραγικές ή τρυφερές συναντήσεις (*Telerama*).
- Η μυθοπλασία μύησης ενός υποσχόμενου σκηνοθέτη (*Studio CineLive*).
- Η Άλλη Όχθη ομολογουμένως μας πρόσφερε πολλές στιγμές από τον μοναδικό σουρεαλισμό και τη φρίκη που χαρακτηρίζει το αριστούργημα του Elem Klimov “Come and See” (*Variety*).
- Μεγάλη κινηματογραφική τέχνη (*Nouvel Observateur*).
- Η Άλλη Όχθη ξεφεύγει από την κακομοιριά και τη μιζέρια και αποκτάει γρήγορα εκείνο το ονειρικό ύφος του κόσμου των παραμυθιών (*Le Monde*).
- Ένα υπέροχο μάθημα ζωής, ιδιαιτέρως συναρπαστικό (*Excessif*).